

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoP/38/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5719200262
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5719200262.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Róberta Urbana, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: U. S., nar. XX.XX.XXXX, U. S., nar. XX.XX.XXXX a U. S., nar. XX.XX.XXXX, t.č. umiestnené v Centre pre deti a rodiny, M. XX, P., v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, deti rodičov: matka - O. M., nar. XX.XX.XXXX, a otec - U. S., nar. XX.XX.XXXX, obaja rodičia bytom X. XXX/XX, X., v konaní o návrhu matky a otca na zverenie maloletých detí do ich osobnej starostlivosti, o odvolaní matky a otca maloletých detí proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 19P/14/2019-24 zo dňa 18. marca 2019, takto

rozhodol:

Odvolyvanie o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd (ďalej v texte aj ako „súd prvej inštancie“) zamietol návrh matky a otca na zverenie maloletého U., U., a U. do ich osobnej starostlivosti.

2. Vychádzal zo skutočnosti, že rozsudkom tamojšieho súdu sp. zn. 19P/69/2015 zo dňa 28.05.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6CoP/45/2018 zo dňa 28.11.2018 bola nad maloletým U. a U. nariadená ústavná starostlivosť, pričom návrh matky a otca na zrušenie ústavnej starostlivosti nad maloletým U. bol (súčasne) zamietnutý. Z odôvodnenia predmetného rozhodnutia vyplýva, že v čase rozhodovania neboli rodičia schopní postarať sa o riadnu výchovu, výživu a všestranný rozvoj ich maloletých detí. Mali síce vytvorené vhodné bytové podmienky na zabezpečenie starostlivosti o maloleté deti, avšak osobnostne a svojím zdravotným stavom nevytvárajú dostatočne vhodné prostredie pre ich starostlivosť a nie sú zárukou, že o ne bude riadne postarané. Otec dlhodobo trpí schizofréniou, ktorá do značnej miery ovplyvňuje jeho správanie, čo navyše zvyrazňuje jeho osobnostné a povahové vlastnosti. Otcove správanie je nepredvídateľné, vulgárne, osočoval profesionálneho rodiča ako aj zamestnancov detského domova (centra pre deti a rodiny). U matky predpoklady na zabezpečovanie starostlivosti o maloleté deti absentujú, najmä s ohľadom na jej mentálnu retardáciu. Nie je schopná, bez výraznej podpory otca, samostatne fungovať. Maloleté deti U. a U. sú od narodenia v detskom domove a pri kontakte s rodičmi nepociťujú výrazné citové prejavy, sú také ako ku každému inému dospelému. Vo vzťahu k maloletému U. bolo konštatované, že maloletý má vážne zdravotné problémy, čo si vyžaduje individuálnu a obetavú starostlivosť, čo u rodičov nie je splnené. Samotní rodičia laxným prístupom dopomohli k zhoršeniu zdravotného stavu maloletého (nedodržiavanie pokynov lekára, bagatelizovanie ochorenia). Nad maloletým U. bola nariadená ústavná starostlivosť už rozsudkom okresného súdu Martin sp. zn. 21 P 89/2014 zo dňa 26.09.2014 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9CoP/103/2014 zo dňa 18.12.2014.

3. Nadväzne súd prvej inštancie uviedol, že od predmetnej/rozoberanej súdnej úpravy je ústavná starostlivosť nad maloletými deťmi S. vykonávaná v Centre pre deti a rodiny P., pričom konštatoval, že nezanikli dôvody, pre ktoré bola ústavná starostlivosť nariadená vo vzťahu k žiadnemu z maloletých detí.

Tvrdenia rodičov, že sú schopní sa o maloleté deti postarať neboli v konaní preukázané. Z vyjadrenia otca (matka sa na pojednávaní samostatne nevyjadrovala) je zrejmé, že si neuvedomuje, aký obsah a rozsah starostlivosti si maloleté deti vyžadujú. Pokiaľ otec uvádzal, že sú s matkou schopní deti okúpať, navariť im, „zašikovať“ ich do školy, presne odráža jeho nesprávne chápanie celej situácie. Maloleté deti sú maloletými deťmi s osobitnými požiadavkami na starostlivosť, je nutné dodržiavať presný režim, cvičenia, náležitú a zvýšenú starostlivosť, ktorú však rodičia vzhľadom k svojim zdravotným problémom nie sú schopní zabezpečiť. Vo vzťahu k maloletému U. otec na pojednávaní poukazoval na to, že to boli lekári, ktorí zapríčinili zlý zdravotný stav maloletého. V predchádzajúcom konaní bolo pritom jednoznačne uzavreté, že to boli práve oni, rodičia, ktorí svojím laxným prístupom dopomohli k zhoršeniu zdravotného stavu maloletého, keď nedodržiavali pokyny lekárov a jeho ochorenie bagatelizovali.

4. Okresný súd na základe toho uzavrel, že rodičia i naďalej nie sú schopní sa o maloleté deti postarať bez ohrozenia ich zdravého vývinu, kedy oproti stavu v čase pôvodného rozhodovania nedošlo k žiadnej zmene tak na strane maloletých detí ako aj na strane ich rodičov. Vyslovil presvedčenie, že umiestnenie maloletých detí v Centre pre deti a rodiny P. je v ich najlepšom záujme, preto návrh matky a otca na zverenie maloletých detí do ich osobnej starostlivosti zamietol.

5. O trovách konania súd rozhodol súd prvej inštancie podľa § 52 CMP, tak, že účastníkom nepriznal nárok na náhradu trov konania, nakoľko nezistil žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie tohto procesného nároku.

6. Vo vzťahu k tomuto rozsudku doručili obaja rodičia maloletých detí (spoločné) podanie označené ako „Odvolanie“. Obsahom tohto podania bola len doslovná citácia § 365 ods. 1 CSP (zákonné vymedzenie odvolacích dôvodov).

7. Na výzvu okresného súdu na odstránenie väd podania (§ 373 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP) vykonanú uznesením zo dňa 15.4.2019 rodičia doplnili, že odvolanie podávajú z dôvodu, že „vesmír nie je nekonečný ale ľudská hlúposť je nekonečná“. Následne - v ďalšom podaní „len“ uviedli, že „ste alkoholicy, zlodeji a vrahovia, takto robil s ľuďmi Hitler“.

8. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení navrhol potvrdiť napadnutý rozsudok o ústavnej starostlivosti nad maloletými deťmi S..

9. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal a bez nariadenia pojednávania podané odvolanie ako také, ktoré nemá zákonné náležitosti, odmietol podľa § 386 písm. d/ CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP.

10. Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha.

11. Všetky uvedené náležitosti odvolania musia byť splnené súčasne, ak chýba ktorákoľvek z nich, nejedná sa o úplný procesný úkon. V zmysle uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 48/2000 z 6.9.2000 nestačí len podať prípustný opravný prostriedok, ale treba ho podať „zákonom ustanoveným postupom“, t. j. postupom, ktorý rešpektuje zákonom predpísané obsahové a formálne náležitosti.

12. Aj pri rešpektovaní nesporevej povahy súdnej veci (v zmysle § 65 CMP súd nie je viazaný rozsahom odvolania ani odvolacími dôvodmi), musia podania účastníkov konania spĺňať aspoň minimálny štandard pre dosiahnutie procesným prepisom predvídaných dôsledkov. Nemôže sa jednať o absolútne nesúvisiace a irelevantné vyjadrenia, medzi ktoré patria aj „úvahy“ prezentované rodičmi maloletých detí S. (napr. o „nekonečnosti vesmíru“) v rámci ich podaní (doslovné citované v bode 7 tohto odôvodnenia).

13. Za takejto procesnej situácie - t.j. pri absencii označenia akejkoľvek okolnosti, v čom sa vidí napadnuté rozhodnutie za nesprávne - by už nepochybne išlo o neprípustný rámec dedukcie odvolacieho súdu, ktorý by fakticky vlastnou činnosťou musel v plnom rozsahu vystavať/vymyslieť celú odvolaciu argumentáciu (a teda nahradiť účastníka konania), čo je v priamom rozpore s pozíciou súdu ako nezávislého rozhodovacieho orgánu/arbitra. Vyšetrovací princíp (čl. 6 CMP) charakterizujúci mimosporové súdne konanie (spolu s princípom oficiality) síce odôvodňuje/legitimuje požiadavku zvýšenej procesnej aktivity konajúceho súdu/sudcu (v porovnaní so sporovým civilným konaním) v tomto „druhu“ konania, neznamená však automatické a absolútne popretie nevyhnutnosti (akejkoľvek) procesnej aktivity účastníkov konania, ktorým (totiž) ostáva zachovaná tak povinnosť súčinnosti (všeobecne - § 30 CMP), ako i povinnosť substancovania - úplného a pravdivého opísania relevantných skutočností. Inými slovami, subsidiárna procesná aktivita súdu nemôže byť vnímaná ako bezbrehá/

absolútna, ako tomu nasvedčujú i okolnosti súdnej veci, keď rodičia v rámci svojho podania označeného ako odvolanie rezignovali na čo i len minimálne zdôvodnenie, v čom by mala/mohla spočívať nesprávnosť dotknutého súdneho rozhodnutia.

14. Zhrnúc doteraz konštatované, predložené podania nie sú, ani za použitia interpretačných pravidiel určujúcich charakter mimosporového konania, spôsobilé privediť odvolací prieskum.

15. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 52 CMP v spojení s § 396 ods. 1 CSP (za použitia § 2 ods. 1 CMP) tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

16. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Dovolanie je podľa § 420 CSP prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolanie možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť zastúpenia advokátom neplatí v prípadoch uvedených v § 429 ods. 2 CSP.